

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
duben 2019

Slovo na cestu

V Bergmanově historickém filmu „Sedmá pečeť“ je jedna velice sugestivní scéna:

Začíná svítat, mořské vlny narážejí na skalnatý břeh, na němž spí dva lidé. Kousíček dál jsou koně těchto dvou spících mužů – koně, kteří cítí jakési blížící se nebezpečí. Ti dva lidé, to je rytíř a jeho zbrojnoš, oba se vracejí ze Svaté země, z křížácké výpravy po patnácti letech zpět do své vlasti.

Rytíř se probouzí a už z dálky sleduje záhadnou postavu. Ptá se jí: „Kdo jsi?“ A slyší odpověď: „Jsem Smrt, za chvíli přijdu pro tebe a pro tvého zbrojnoše.“

Rytíř nabízí smrti jednu šachovou partii – s podmínkou: „Jestliže vyhraji já, necháš mě věčně žít, jestliže ale prohraji, můžeš si se mnou dělat, co chceš...“

Začíná hra o život. Přichází však okamžik, ve kterém rytíř poznává, že nemá žádnou šanci. Rozhazuje všechny šachové figurky a křičí: „Proč jsi mě podvedla, proč jsi mi hned na začátku neřekla, že s tebou se nedá vyhrát?“

Takovou otázku nese lidstvo ve svém nejhlubším nitru od svého počátku. Proč existuje smrt? Proč ji nikdo nemůže přemoci, nemůže zničit? Proč tedy vůbec žijeme, když samotný život neznamená nic – jednou skončí v náručí smrti.

Když přichází na svět Vtělené Boží Slovo – Ježíš Kristus, od samého začátku své lidské existence je vystaven působení smrti, bojuje s ní. Každým dnem, který prožívá zde na zemi, je o kousíček blíže smrti. Smrt si tak dělá nárok na Boha, který se stává člověkem – a to právě proto, že se tím člověkem stává.

Vždyť sv. apoštol Pavel v listu Římanům říká, že *proviněním Adama se smrt zmocnila vlády... všichni lidé propadli smrti.*

Dílčího vítězství v boji se smrtí dosáhl Ježíš už během svého veřejného působení. On přeci vrátil k životu, tedy vzkřísil Jairovu dceru, naimského mládence, dokonce už z hrobu vyvedl zapáchajícího mrtvého přítele Lazara. Ale co naplat! I tito lidé, kteří

na sobě zakusili toto „vítězství nad smrtí“, museli časem ještě jednou zemřít jako každý jiný člověk.

Přichází však konečný, rozhodující moment, o němž výstižně zpívá velikonoční sekvence: „*Střetly se v divném souboji život a smrt. Je po boji. Ten, který zemřel, z mrtvých vstal, aby nám věčně kraloval.*“ To jsou nejdůležitější slova velikonočního rána.

Velikonoce stavějí před nás duchovní zrak prázdný hrob. Je to zpočátku podivné znamení, každý si ho může vysvětlovat po svém. Hned prvního dne po sobotě, zrána, přicházejí k prázdnému hrobu Marie Magdalská, Marie – Jakubova Matka a Salome. Tyto ženy přesně ani nevědí, co budou dělat, jsou zmatené. Mají jedinou otázku: „*Kdo nám odvalí kámen?*“

Můžeme se ptát i my sami sebe: s čím my přicházíme ke Kristovu hrobu? Chceme jít navštívit Krista mrtvého, to znamená časově od nás vzdáleného, zavaleného těžkým kamenem různých názorů, pochybností, kritik. Přinášíme snad i my k hrobu vonné mastičky, aby nám mrtvý Kristus nezapáchal jako kdysi Lazar?

Kdepak! I nás totiž čeká překvapení, čeká nás prázdný hrob a také někdo, kdo nám záhadu prázdného hrobu hned vysvětlí, stejně jako ženám nebo apoštolům v evangeliu. Vždy je to nějaký Boží posel, který podává svědectví: „*Byl vzkříšen, není tady.*“ Nebo je to dokonce i osobní setkání se Zmrtvýchvstalým. Ve všech případech však závěr je tentýž: Jděte a povězte o tom ostatním, zvěstujte dál, co jste slyšeli.

Využijme nabídku k přijetí nového Božího života. Postavme se i my do té řady lidí, kteří viděli „prázdný hrob“ a uvěřili slovům svědectví. Staňme se i my hlasateli radostné velikonoční zprávy, zprávy, která přetváří lidský život a vrací mu smysl a hodnotu.

*o. Roman Czudek,
rektor české papežské koleje v Římě*

Ježíši, ty znáš řešení,

v tobě se bolest promění
a vítězné je vzkříšení
na konci cesty.

Ve spojení všech lidských ran
ukážeš směr z těch úzkých bran,
jimiž jde každý člověk sám
a první jdeš Ty.

Cestou od smrti k životu
pak láska dá nám jistotu,
že s tělem neumírá.
Láska je stále živá.

*Ze souboru básní: Utkáno z kamínek,
Markéta Koronthálová*

Zajímá nás...

Je přípustný trest smrti?

Začneme tím, co je vlastně cílem jakéhokoliv trestu:

- **resocializace** - trestu smrti odpadá
- **náprava** - u trestu smrti odpadá
- **odškodnění** - u trestu smrti odpadá
- **odveta** - neměla by být cílem hlavním, natož jediným
- **odstrašení** - pachatel je použit jako prostředek k odstrašení ostatních, což neodpovídá lidské důstojnosti (navíc v praxi neúčinné)
- **zabránění dalšímu páchání trestné činnosti** - v případě trestu smrti společnost uznává, že nedokáže pachatele napravit, resocializovat anebo jenom jednoduše izolovat (dnes – spousta jiných možností)

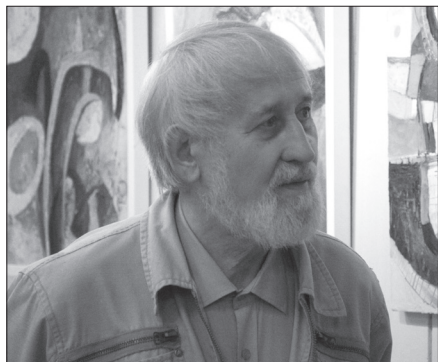
V poslední době téma trestu smrti a jeho uzákonnění prošlo určitým vývojem, troufáme si říct, že správným směrem, tak např. trest smrti byl zrušen ve všech 47 členských státech rady Evropy. Tato organizace sdružuje všechny státy, které se alespoň částečně nacházejí na Evropském kontinentu (tedy i Rusko a Turecko) s jedinou výjimkou. Bělorusko není členem Rady Evropy a vykonává trest smrti. Také papež František je zastáncem toho, že trest smrti je nepřipustný za všech okolností.

Učení Katechismu katolické církve zní (čl. 2267): **Tradiční učení církve, za předpokladu, že je s plnou jistotou určena totožnost a odpovědnost viníka, nevylučuje použití trestu smrti, pokud je toto jediná možnost účinné ochrany lidských životů před útočником.** Dostačují-li však nekrvavé prostředky k obraně a ochraně lidských životů před útočником, veřejná moc ať se omezí na tyto prostředky, protože lépe odpovídají konkrétním podmínkám obecného dobra a více se shodují k účinnému potírání zločinu a zneškodnění pachatele, aniž by ho s definitivní platností zbavil možnosti, aby se napravit, vyskytují se v dnešní době případy absolutní nezbytnosti odstranění viníka „velmi zřídka, pokud vůbec“.

o. Jan Czudek

In memoriam Jindřich Matyášek

* 1. 10. 1940 + 27. 2. 2019

Narodil se roku 1940 ve Služovicích, byl druhorozeným ze čtyř sourozenců a od roku 1951 žil s rodinou v Opavě. Vyučil se v oboru obráběč kovů. Možná někdy v tomto období se začalo projevovat jeho tvůrčí nadání. Zabýval se leteckým modelářstvím a v touze létat se zrcadlilo jeho vertikální vnímání života. Viděl jinak, byl fascinován krásou barev a tvarů. Začal malovat, navštěvoval LŠU nejprve v Ostravě, pak v Opavě, při zaměstnání studoval propagační výtvarnictví, věnoval se volné tvorbě, malířství, sochařství, psal básně.

V roce 1969 se oženil a s manželkou Marií vychovali dvě děti, Lucii a Jakuba, později se mohl těšit také ze čtyř vnoučat. Vlastní rodina i ta širší byla pro něj důležitá.

Co se týče jeho výtvarné činnosti, byl od roku 1972 členem Skupiny X, účastnil se členských výstav v rámci Bezručovy Opavy, Slezského salonu... Absolvoval řadu samostatných výstav v Opavě, Fulneku, v Hradci nad Moravicí, ve Frýdku-Místku, v Praze. Realizoval několik reliéfních plastik křížových cest v kostelech ve Slezských Pavlovicích, v Hlince, v Opavě-Kylešovicích a na poutním místě Panny Marie Pomocné ve Zlatých Horách.

V osobním životě se potýkal se svou komplikovanou osobností a náročnou povahou. To občas přinášelo konflikty. Hledal pravdu, to jádro života, smysl bytí. Podstatným rysem jeho charakteru bylo zaujetí tvorbou a také vytrvalost a věrnost. Zemřel pokojně doma uprostřed své rodiny.

Tolik z krásného projevu dcery Lucie Fričové na pohřbu 2. března v kapli v Marianu.

Moje osobní vzpomínka? Pana Matyáška budu vždycky vidět tak, jak jsem ho potkávala v posledních letech jeho života. Krásný prošeďavý pán s plnovousem, s hlubokýma očima. Dělal věci jinak. Když ho začalo zrazovat zdraví a potřeboval oporu při chůzi, nešel pro hliníkovou hůlku do zdravotnických potřeb. Vyrobil si vysokou hůl, zakončenou vyřezávanou koulí. Někomu připomínal poutníka, někomu proroka. Poutník je člověk, který směřuje k cíli, prorok je ten, který vidí, který ukazuje na Boha. Pan Matyášek byl svým originálním způsobem oboji. A jeho život je dokončené umělecké dílo.

*Kateřina Šimečková
foto z archivu Skupiny X*

Přednáška P. Jana Larische

Mons. ThDr. Josef Schinzel

Klub sv. Anežky pozval do pastoračního střediska minoritského kláštera otce Jana Larische Th.D. V přednášce nás upozornil na další významnou osobnost našeho kraje, biskupa Josefa Schinzela. Vydal o něm publikaci u příležitosti 150. výročí jeho narození a 75. výročí jeho úmrtí. Na životním příběhu tohoto katolického kněze ukazuje osudy skoro zapomenuté německé katolické komunity, jež byla po staletí integrální součástí olomoucké arcidiecéze. (Knížka je k dispozici v knihovně křesťanské literatury.)

Otec Josef Schinzel se narodil v Krasově, obci nedaleko Krnova, v rodině rolníka. Byl nejstarší z deseti sourozenců. Učitel i farář si všiml nevšedního nadání chlapce a doporučili ho ke studiu. Již v roce 1892 ve 23 letech přijal kněžské svěcení a v roce 1922 byl jmenován biskupem.

Nejprve působil v duchovní správě, byl středoškolským profesorem, a především neúnavným organizátorem společenského života. Založil katolický dělnický spolek, který byl příkladem pro zakládání spolků v dalších městech. Velkou pozornost věnoval mládeži a zasloužil se o vznik Svazu spolků německé katolické mládeže olomoucké arcidiecéze. Byl německé národnosti a jeho aktivity směřovaly hlavně k německým občanům. Uměl však velmi dobře česky a byl oporou ve své službě olomouckému arcibiskupovi.

Příběh života tohoto mimořádného muže je součástí naší minulosti. Po celý život plnil své apoštolské poslání a jeho zásluhy by neměly být zapomenuty. Trvalým připomenutím ThDr. Josefa Schinzela je rodinná hrobka na hřbitově v Krasově s jeho tělesnými ostatky, která je v péči obce.

Jarmila Málková

Svědectví

Světové dny mládeže v Panamě

Chvála Kristu a Marii!

Milí přátelé,

v lednu jsme prožívali setkání mladých lidí z celého světa v Panamě při Světových dnech mládeže. Díky vysílání Tv Noe a také rychlosti sociálních sítí a sdělovacích prostředků jste měli také Vy příležitost zakusit úžasnou atmosféru v různých svědectvích, pozdravech a vstupech přímo z Panamy. Jsem vděčná za milost, že jsem mohla i já prožít přípravný týden společně s delegáty z různých zemí na Mariafestu, v jehož programu

jsme mohli načerpat při modlitbě, chválách, adoraci, slavení mše svaté, přednáškách i animacích, ale také poznat místní zvyky, poznat historické centrum Panamy a setkat se s kulturou různých zemí.

Pro mě osobně byly tyto dny radostným setkáním se s rodinami Fatimského apoštolátu i povzbuzením pro duchovní život. Přítomnost milostné sochy Panny Marie z Cova d'Iria i s delegací z Fatimy byla velkým obohacením pro všechny. A tak ona touha být v Panamě dostala smysl, když jsem mohla i já vstoupit do služby a vnímat „hlad a žízeň“ po Boží blízkosti. Centrem a srdcem celého programu SDM se stal Stan setkání, jak řekl jeden kněz ve své homilii. Od začátku až do konce totiž probíhala stálá adorace, doprovázená modlitbami, ztišením i nasloucháním a také přítomností milostné sochy Panny Marie z Fatimy. Bylo velmi dojemné uvidět tolik mladých, jak přicházejí poklonit se, adorat, zasvětit se Bohu skrze Její Neposkvrněné Srdce.

Celá Panama žila Světovými dny mladých. Všude, na každém kroku jsme mohli zakoušet radostné přijetí i pohostinnost: Vítejte v Panamě! A zase se vraťte! Tady máte vždy otevřeno! Stan setkání se nacházel v parku Omar, kde zároveň probíhal veletřh komunit zasvěcených bratří a sester s pestrou nabídkou doprovodných programů i koncertů i možností slavení svátosti smíření. Po celém městě se konaly katecheze a další doprovodné programy.

Mnoho domů a příbytků bylo označeno nápisem „VÍTEJTE, POUTNÍCI“ – a tak mě napadlo ono známé „Host do domu, Bůh do domu“ – anebo také „Host do země, Bůh do země“. Mnoho dobrovolníků z celého světa se zapojilo do organizace, byla zajištěna bezpečnost, veškerá doprava ... A i když to byl jistě velký nápor, myslím, že to místní zvládli velmi skvěle.

Už jsme se moc těšili na papeže Františka! Každý toužil setkat se s ním, pozdravit jej, zamávat vlajkou – podívejte, naše země tu je také! I já jsem měla svou vlajčku.

Velmi krásná byla modlitba křížové cesty, jejíž meditace byla balzámem na všechny rány a bolesti zemí Latinské Ameriky i útěchou pro těžkosti, s nimiž se mladí potýkají.

Sobotní vigilie byla v přítomnosti sochy Panny Marie z Fatimy, u níž se Svatý otec velmi dlouze zastavil v naprostém tichu a odevzdání. V doprovodu mladých z Fatimského apoštolátu a dalších dobrovolníků prošla všemi sektory obrovského parku sv. Jana Pavla II., kde tento večer bylo přítomno 600 000 lidí. *„Přijměte svůj život s jeho křehkostí a protiklady, protože jen tak to, co milujete, může být zachráněno a jen tak to, co přijmete, může být přeměněno,“* řekl papež František.

Od časných ranních hodin v neděli již probíhala příprava na slavnostní zakončení dnů v Panamě. *„Ne zítra, ale nyní. Uvědomte si, že máte misi a buďte naplněni láskou. Můžeme mít všechno, ale jestliže*

postrádáme vášně lásky, nemáme nic,“ zaznělo v homilii. Na prostranství Metroparku vládla radost z Hospodina. A co teprve, když zaznělo pozvání na další setkání mladých, které se uskuteční v roce 2022 v Portugalsku!

Slova hymny „JSEM SLUŽEBNICE PÁNĚ, AŽ SE MI STANE PODLE TVÉHO SLOVA“ mi stále zní v srdci. Kéž bychom uměli spolu s Pannou Marií takto odpovídat na Boží volání.

*Ing. Hana Frančáková, členka Světové rady Fatimského Apoštolátu za ČR
Foto Člověk a víra – Vojta Pospíšil*

Zdroj: Koclířovský zpravodaj Fatimy č. 11 – únor 2019

Víkend plný zážitků a jídla aneb Opava ve Vsi

Začátek března bývá většinou zcela obyčejný. Neslaví se nic výjimečného, neposouvá se čas, nemění se roční období. Pro naše opavské spolčo však znamenal něco jedinečného. Čekala nás duchovní obnova ve Staré Vsi. A hned co nás v pátek přivítaly na faře týmačky, jsme věděli, že si ji pořádně užijeme.

Celý víkend se nesl v duchu televizní reality show Survivor (duchovní obnova byla vlastně jen krycím názvem). Jednoduchá pravidla – šlo prostě být co nejlepší. Rozdělení do tří týmů jsme spolu po celý čas strávený na středisku bojovali a soutěžili v různých výzvách. Které družstvo dřív vypije čtyři litry vody, kdo nejdřív složí dřevěnou skládku, komu se podaří jako prvnímu zatlouct hřebíky, aby vytvořily slovo Survivor, nebo kdo bude takový labužník, aby si jako předkrm dal několik červíků. My jsme samozřejmě šli do všeho s plným nasazením. Šplhali jsme, běhali a namáhali si mozek, jak nejvíc jsme uměli. Kromě naší soutěživosti nás totiž kupředu popohánělo nejenom pomyšlení na odměnu pro vítěze, ale i na trest pro poražené. Kdo by se nesnažil, když mohl vyhrát

noc v teplé posteli nebo si pochutnat na horké čokoládě a spoustě jiných lahůdek? A kdo by se naopak chtěl v noci brodit ledovou vodou, čistit si zuby pískem, umývat nádoby nebo pít z plechovky přes svou vlastní použitou ponožku? Motivováni jsme byli rozhodně dost. Na program jsme se lehce podíleli i my, když jsme si na sobotní večer připravili pár her, ve kterých jsme se opět přesvědčili, že máme co dohánět, protože družstvo otců a týmáků nás rozmetalo na kopytech.

Mezi jednotlivými výzvami jsme se ztišili na zajímavých přednáškách, kde jsme se zamysleli nad naším časem, nad ostatními lidmi a nad sebou samými. Uvědomili jsme si

dary, které jsme od Boha dostali.

Celý víkend byl perfektní. Myslím si, že každý z nás na všechny ty zážitky bude ještě dlouho vzpomínat. Na myšku Lízinku, lezení z balkónu nebo na velice chutné jednohubky přece nejde jen tak zapomenout.

Sára Hasíková

Duchovní obnova

Umět naříkat

Postní duchovní obnova začala jako obyčejně, mší svatou v kapli svatého Kříže, ale končila tentokrát trochu jinak, netradičně. Mši sv. celebroidl otec Jiří Ramík a koncelebroval otec Norbert Jan Maria Hnátek, OT.

Asi není zrovna rozumné, že začínám tím posledním, co jsme ten den prožili, ale můj pocit z toho byl tak silný, že se o to pokusím.

První a druhá přednáška proběhla v Církevní konzervatoři Německého řádu a po obědě jsme se sešli znovu v kapli sv. Kříže. Čekal nás tam upravený prostor. Na stupních před obětním stolem byl na pruhu bílého plátna položen kříž a vedle hořely dvě svíce. Na bočním stolku byly připraveny svíčky pro všechny účastníky obnovy.

Obřad začal několika slovy otec Jiří, který vysvětlil, co si pro nás připravil. Začali jsme se modlit bolestný růženec a pomalu přistupovat ke kříži. Každý účastník si zapálil svoji svíčku a šel pokleknout nebo se uklonit Ježíši na kříži. Při tom si mohl vzpomenout na trpícího starozákonního Joba, o kterém nám otec vyprávěl v první přednášce, a uvědomit si, že utrpení, které občas všichni prožíváme, nemá nikde, ani v Bibli, své vysvětlení. A potom jsme v tichosti mohli pronést svou „modlitbu naříkání“, o které mluvil otec v druhé přednášce. Svěřit Bohu své problémy, nebát se „vykřičet“ své bolesti a smutky a nahrnout je všechny pod kříž, k nohám Pána Ježíše. Prosili jsme o pomoc v našich těžkostech a obtížích života. Konečný pohled na kříž a rozžaté svíčky byl vyjádřením naší pokorné odevzdanosti do rukou našeho milosrdného Boha.

Nakonec nám otec Jiří požehnal a propustil nás do světa, ve kterém nás sice občas zasáhnou a často i zaskočí těžkosti, ale které bychom i na základě zkušenosti tohoto dne měli umět snadněji přijímat.

Děkujeme otci Jiřímu Ramíkovi za s námi prožitý den. Otci Norbertu Janu Maria Hnátkovi a otci Rudolfovi Friedlovi za možnost přijmout svátost smíření.

Drahomíra Zifřová

Přečtěte si, jak vnímala duchovní obnovu jedna z účastnic.

Byla sobota 2. března a já jsem tento den měla možnost spolu s dalšími účastníky prožít naprosto krásný den s duchovní obnovou otce Jiřího Ramíka na téma – ***Jak růst skrze těžkosti a obtíže života.***

Byla to velká duchovní posila pro můj osobní, ale také pracovní život, který již dlouhé roky prožívám službou v Charitě Opava. Taky možná i proto, že vnímám, jak je občas důležité se v tak uspěchané době zastavit a vyčlenit si čas na modlitbu, duchovní zamyšlení či posilu tohoto i každého dalšího dne. Už jen jak může být vzácný úsměv, který vlastně nic nestojí nebo obyčejné naslouchání někomu, kdo to zrovna potřebuje. Jsou to tak malé věci, které se mohou rázem proměnit v obrovský dar. Jen si to je potřeba mnohdy uvědomit a být

Bohu otevřený, nechat se vést, naslouchat... Možná je jednoduché si myslet, že vše, co se děje, je samozřejmost, ale je velmi důležité si uvědomit, že nic se neděje samo od sebe. A tak chci velmi poděkovat, že jsem také já měla tu možnost se účastnit a načerpat duchovní posilu do dalších dnů. Srdečné díky.

Lucie Lenková, rozená Lindovská

Maškarní ples jako zábava i poučení

O 8. neděli v mezidobí jsme prožili s dětmi dvojí zkušenost poučení. Nejprve na mši svaté při poznání víry jako velkého přítele, který nám pomáhá překonávat vlastní chyby tím, že nás učí především vnímání sebe sama, a tím činí naše skutky pravdivými a poctivými.

Poté na odpolední dětské veselici v maskách, kde jsme se mohli pro změnu zamyslet nad tím, jak napravit i drobné nesváry a nedostatky spojené se světem hraček.

Asi každému rodiči se v životě už stalo, že zapochyboval o pořádkumilovných dětech, které si po dohrání s jednou hračkou danou věc uklidí dřív, než vytáhnou novou. Nelze tak ani pomyslet na to, jak se děti nehádají, když si mají svůj pokoj, kde si už pomalu pro množství věcí není kam stoupnout, uklidit společnými silami, bez dohledu a pomoci dospělého.

Na maškarním plese přítomným dětem dědeček Hračkař ukázal, že uklízení spojené se zábavou jim přinese nejen uklizený kouzelný zámek, kde je najednou tolik místa, že se v něm musíte i hledat, ale také bonus, který získají pohlazením od rodičů. Samozřejmě i tolik potřebný čas, jež s rodiči většinou nemohou trávit pro pořádkumilovnost dospělých. Poučily se přítomné děti z nápravy kouzelných osob plesu? Nevím! Neděli 3. března 2019 si však užily určitě.

maminka Lucka Korbelová

Podařilo se!

Přišel nápad! Rozloučit se před cestou. Rozloučit se s konkatedrálou před její cestou velké revitalizace. Začali jsme zařizovat: oslovit průvodce, požádat pana děkana o svolení s prohlídkou. Všechno bylo OK, ale důležité bylo to, jestli nebude už konkatedrála v době námi stanoveném termínu prohlídky uzavřena. Myslím, že Duch Svátý nám fandil a – podařilo se! Ve čtvrtek 7. března se před konkatedrálou sešlo asi padesát lidí a Petr Tesař, náš průvodce, nám řekl a ukázal hodně zajímavých věcí. Pro mne bylo novinkou hodně informací, které se týkaly vnějšku kostela. Člověk chodí kolem několik desítek let a vůbec už nevnímá a ani neví, kolem čeho chodí. Zajímavý byl samozřejmě i výklad týkající se vnitřních prostor. Petr

se také hodně rozpovídal o historii Řádu německých rytířů, rodu Lichtenštejnů a také některých zajímavých objektů uvnitř kostela. Samozřejmě jsme se nestihli dozvědět o všech zajímavostech a „pokladech“, protože čas je neúprosný a prohlídka všeho by trvala několik hodin. Petr nám ale slíbil, že po znovuotevření konkatedrály se spolu můžeme znovu setkat a pokračovat.

Děkujeme Petru Tesařovi za zajímavý komentář a panu děkanovi za možnost tohoto „rozloučení“. Jako poděkování jsme mu odevzdali malý peněžní obnos na revitalizaci z prostředků, které se vybraly jako dobrovolné vstupné.

Moc se těším na to, až naši konkatedrálu, se kterou mnozí z nás prožili podstatnou část života, uvidím v novém hávu a myslím, že nemluvím jenom za sebe, že takových je nás většina.

*za Klub sv. Anežky (dobrovolné sdružení Charity Opava)
Drahomíra Zifřová*

Šmudlíníci pod Božím stolem

aneb Dětská teologie v kostce

Jsme šťastní rodiče, zatím teda spíš rodiče-amatéri. Většinou se snažíme naše děti vychovávat, občas ale dostaneme pořádnou výchovnou lekci od nich. Speciálně ve vztahu k Bohu nás toho můžou opravu hodně naučit. Díky nim si uvědujeme, jak omezené je naše chápání oproti Božímu. On nás ale přesto velkoryse bere vážně a nejspíš mu připadáme roztomilí.

Naše osmiměsíční Klárinka je nadšená z toho, že je pohyblivá, samostatná a umí si zajistit kvalitní stravu. Úplně se rozzáfí, když najde pod stolem chlebovou fosilii. Za dvě minuty ji sice chceme posadit do židličky a začít krmit dobrým obědem, ale čekat dvě minuty pro ni znamená „už nikdy“. Přesně **takoví jsme my, Boží nedočkánci**.

Často stačí, abychom si odskočili do vedlejší místnosti, a Klárce se hrouťí svět. Můžeme jí stokrát říkat, že ji máme rádi a hned se vrátíme, ale nic naplat. Jakmile nás chvilku nevidí, jako bychom přestali existovat. **I my jsme taková domnělá Boží sirotečci**.

Klárka považuje odpadkový koš za nejvyšší pozemské dobro. Je nám strašně líto, když vidíme jiskřičky nadšení v jejích očích, zatímco se ohromnou rychlostí batolí ke koši. Víme totiž, že za tři vteřiny, až ji těsně před košem zvedneme do náručí, budou její oči naopak plné slz. Něco podobného asi prožívá i Bůh, když nás vidí, jak nadšeně se vrháme do pochybných podniků. **Jsme Bohem zachraňovaní blázinci**.

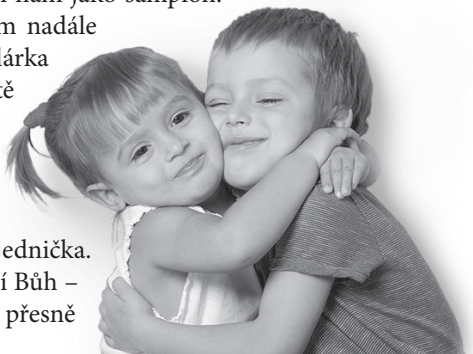
Jednoho večera převládala negativa sourozeneckého soužití nad jeho klady a dvouletý Matýsek se modlil: „Pane Bože, jsem smutný, když mi Kláříčka krámuje stavebnici. Vem si ji, já bych nebrečel.“ Smáli jsme se až do chvíle, než jsme si uvědomili, že se někdy

ve svých záležitostech s problematickými bližními modlíme podobně, jenom to maskujeme za zbožnější slůvka. ***Jsme Boží žalobníci.***

Pokud se našemu Matějovi podaří v obchodě chytout do ruky nákupní košík, pokusí se do něj naházet všechno možné. U pokladny v něm pak najdeme nejabsurdnější kombinace: tři balíčky kmínu, barvu na vlasy, šumák, čistič odpadů a dia-sušenku, když přitom nakupujeme ingredience k obědu. Vůbec nepřemýšlí nad tím, co s takovým nákupem udělá. Bůh se asi taky usmívá nad divokými kombinacemi našich tužeb a nad modlitbami za věci, které nám k ničemu nebudou. ***Jsme totiž Boží tužebníci.***

Dokud jsme měli jen Matýska, připadal nám jako šampion.

Když teď máme i Klárku, Matýsek se nám nadále zdá jako nejúžasnější dítě na světě a Klárka se nám zdá taky jako nejúžasnější dítě na světě. Tady narážíme na hranice logiky. Každý z nich je pro nás nejúžasnější jiným způsobem, ale stejně hodně. Jako by pro každého z nich existoval v našem srdci samostatný vesmír, ve kterém je jednička. Věříme a těšíme se z toho, že takto nás vidí Bůh – každý z nás je pro něj nejúžasnější na světě, přesně takový, jaký je. ***Jsme Boží lásky.***

Mája a Honza Pilařovi

Chrámové poklady

Náhrobky

Brána a vstupy do konkatedrály se pro rozsáhlé opravy interiéru konkatedrály od března letošního roku na téměř dva roky uzavřely. Svoji pozornost zaměříme dnes na náhrobky, které se vyskytují na několika místech jak uvnitř, tak vně konkatedrály. Prohlédněme si je v místech, kam přes její uzavření ještě naše oko dohlédne.

Přes mřížoví v předsíni hlavního vchodu můžeme zahlédnout dva náhrobky vzpomínající na Annu Matzak (+1587) a Zuzanu Matzak (+1588), manželku Daniela Matzaka z Ottenburku – rod bohatých rakouských měšťanů.

Přejdeme-li však na východní stranu konkatedrály, pak mezi opěrnými pilíři ve výklencích je rovněž posazeno několik pískovcových náhrobních kamenů. Nesou jména: Franz Anton Ritter von Beer (1752–1818), děti: Anton a Anna Suchá, hrabě André Renard Kursaxský (1721–1800), arcikněz Conrad Kirning (1763–1799), paní Karoline von Weissenbach – rozená Renardová (1763–1799), Maria J. N., svobodná paní Buday de Bator – rozená hraběnka Renard – statkářka z Bretersdorfu (1763–1801), arcikněz

Franz Anton Schwab (1726-1819). Mezi nimi vyniká náhrobní deska Ondřeje hraběte Renarda, generála-lautenanta saského kurfiřtství, s erbem v kartuši, kterou přidržuje jednoocasý lev. Je tu také náhrobní deska jeho manželky a tří dětí s letopočty 1796 a 1800.

Na náhrobku u jména Franz Anton Ritter von Beer (1752-1818) můžeme číst německý text, který v překladu znamená: „Zde odpočívá urozený pan Franz Anton Ritter von Beer, narozen dne 11. května 1752, zemřel 13. května 1818. Zde je to vážné místo, kde nás nic neruší, kde je možné vnímat jen klid a žádný nárek, zde nedocílíš svého práva hádkou ani násilím. Neboť zde je otrok roven pánu tak jako blázen mudrci. Zde není závist ani nenávist. K obhajobě není síla, zde panuje spokojenost i samota.“

Škoda jen, že i když jsou náhrobky částečně chráněné, nezastavitelný zub času stále na nich nechává někdy menší, jindy hlubší stopy.

O historii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě byla napsána nejedna kniha, nejeden článek. Její budoucnost je nyní v rukou projektantů a zkušených řemeslníků, restaurátorů, kteří,

jak věřím, ji opraví a zrestaurují tak, aby zde byla a shlížela na Opavu ve svém majestátu i v dalších staletích. V příštích vydáních Cesty budeme informovat o průběhu oprav.

(BK)

Oprava textu pod fotografií v článku o P. J. Cidlíkovi v minulém (březnovém) čísle Cesty, str. 8: Kostel sv. Vojtěcha v Opavě, svěcení nového oltáře a obětního stolu, r. 1982, zleva: P. Josef Veselý, biskup Josef Vrana, P. Max Elbl, P. Pilj Alois Cidlík.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na duben: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svaté Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

2. 4. Informativní schůzka a beseda s jáhnem Janem Gilíkem na téma „*Činnost jáhna ve farnosti*“
9. 4. Návštěva výstavy v Obecním domě „*Kočárky a dětství v Opavě*“
16. 4. Beseda s tiskovým mluvčím Bc. Reném Černožským a s preventistkou Bc. Pavlou Welnovou, Policie ČR Opava na téma „*Kriminalita na osobách seniorského věku a bezpečnost v dopravě*“
23. 4. Slezská nemocnice Opava – Muzeum ošetřovatelství, komentovaná prohlídka, provázet nás bude Lenka Hanková

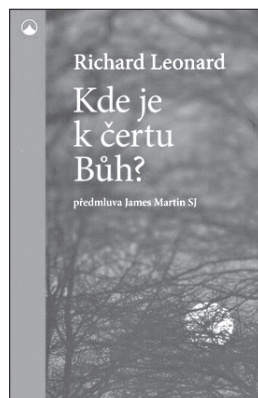
Marie Smolková

K zamyšlení

V sobotu 2. března jsme měli možnost prožít duchovní obnovu na téma: „Jak růst skrze těžkosti a obtíže života“. Otec Jiří Ramík, který duchovní obnovu vedl, mluvil také o utrpení. Doplněkem a potvrzením jeho slov může být kniha, ze které je následující úryvek. Doporučujeme si ji přečíst celou.

Někteří lidé tvrdí, že myšlenka, že Bůh nám posílá bolest, smrt, utrpení a nemoci a že si tyhle věci pro nás vědomě přeje, je starozákonní představa o Bohu. Ačkoli všichni víme, že některé části Starého zákona takovou představu podporují – dětské hlavy jsou rozbíjeny o skály, nepřítel je rozprášen, Bůh zabije prvorozené syny celého národa –, podíváme-li se na to vše jako na celek a s určitým kulturním přehledem a znalostmi, představuje Starý zákon dlouhou a nesmírně komplexní milostnou píseň o vykoupení a o tom, že Bůh chce, abychom žili, a ne abychom zemřeli.

Bůh jako tyran je hrozné, nicméně elegantní řešení velkých bolestí, které někteří lidé v životě prožívají. Utrpení přece musí odněkud pocházet, a když nevinní lidé trpí, ostatní dospějí k závěru, že bolest jim posílá přímo sám Bůh. Používám zde slovo *přímo* úmyslně, protože věřím, že Bůh musí převzít nějakou odpovědnost za morální a fyzické zlo ve světě, ale pouze „nepřímo“. Domnívám se, že Bůh mohl uvést do pohybu svět, který je lepší než ten, ve kterém žijeme, ale nemohu si tím být jistý. Vzhledem k tomu, že nám Bůh chtěl dát dar

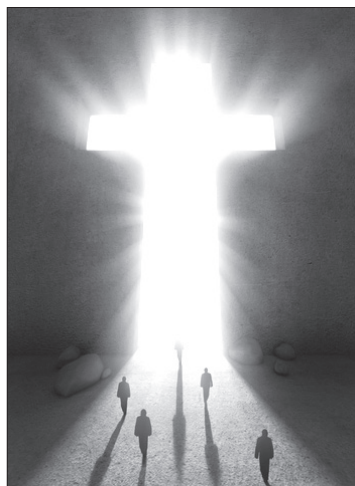

svobodné vůle, dokonce až do té míry, že můžeme Boha zavrhnout, pak jako důsledek této svobody můžeme volit i to, co je pro nás destruktivní. Takže lepší už to asi nebude a my se musíme vyrovnat se světem takovým, jaký je. Odmítám tudíž představu, že Bůh je absolutní vládce, který udržuje svou moc pomocí strachu, smrti, mučení a útla. Primárně proto, že tyto rysy nenacházím v osobě a skutcích Ježíše, ale i z toho důvodu, že bych nemohl takového Boha opravdu milovat. Když převrátím onu větu z 1. listu Janova „dokonalá láska strach vyháň“ (skutečný strach vyháň lásku), pak chci mít „bázeň Boží“ v tom nejtradičnějším smyslu slova – tedy mít před Bohem zbožnou úctu, žasnout nad Boží přítomností a Božím stvořením, ale také chci Bohu jeho lásku vracet tím, že mu ji nabídnu. A abych toto mohl udělat, nemůžu mít strach.

Nikdo z nás by nemohl, jak se domnívám, skutečně milovat Boha, o kterém bychom byli s jistotou přesvědčeni, že zabíjí naše děti, sesílá na nás rakovinu prsu, činí nás neplodnými a posílá nám autonehody, aby vyrovnal skóre. Takový Bůh vypadá jako malý bůžek, ješitný tyran, který zřejmě potřebuje lekci ve zvládnání hněvu, kde by ho naučili, jak přetvářet všechny ty silné hněvivé emoce v něco konstruktivního, místo aby je využíval k ničení. Navíc, kdyby Boha opravdu bavilo sesílat na nás zlo, člověk by předpokládal, že začne od těch nejhorších hříšníků, opravdových tyranů našeho světa, a nás ostatní si nechá na později. Takhle to ale zjevně nechodí.

Jak si tedy mohu být tak jistý, že Bůh není ze své podstaty smrtonosný? Zprv, v 1 Jan 1,5 se dočteme, že „Bůh je světlo, a tma v něm vůbec není“. Nechci být obviňován z „hledání důkazů v biblických textech“, což je bohužel náboženská choroba, kterou trpí někteří křesťané – domnívají se, že jediný text z Písma, jenž údajně podporuje jejich argumentaci, je také posledním slovem, kterým pro ně celá debata končí. Jestliže se na výše uvedený úryvek z 1. listu Janova podíváme v kontextu, je to ve skutečnosti kázání o světle Boží lásky, které září v Ježíši a jeho prostřednictvím.

V tomto kontextu vidíme, že rakovina, autonehody a smrt dětí, manželů a kohokoli, koho milujeme, jsou temné záležitosti, které nemohou mít v Bohu místo.

Také bychom chtěli popřát všem čtenářům a jejich blízkým požehnané a v klidu prožité velikonoční svátky.

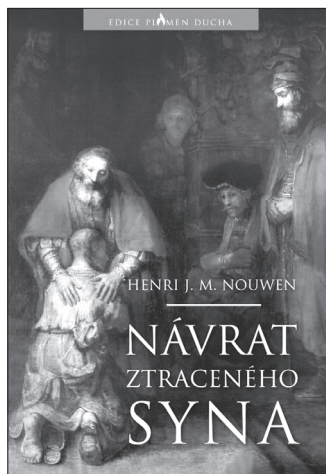
senioři z Klubu sv. Anežky

Zdroj: Richard Leonard: *Kde je k čertu Bůh*. Karmelitánské nakladatelství v Praze, 2018, str. 20–22.

Knižní tipy

Návrat ztraceného syna

Henri J. M. Nouwen

Roku 1983 Nouwen poprvé zahlédl reprodukci slavného Rembrandtova obrazu, na němž otec objímá marnotratného syna. Výjev ho naprosto uchvátil... Záhy se mu naskytla příležitost odjet do Petrohradu a strávit pár dní v tichu před originálem. Jednotlivé postavy na obraze k němu promlouvaly tak mocně, že o nich musel rozjímat po mnoho dalších let. Postupně se našel v obou synech, přičemž ale zjistil, že „ztracenější“ je ten starší, ačkoli se nikdy nevzdálil z otcova domu. A nakonec největší výzvou bylo pro autora povolání stát se milosrdným otcem, který už neřeší sebe, ale má otevřené srdce i náruč pro všechny „ztracené“.

Kniha vychází v novém překladu Kateřiny Lachmanové, která knihu doporučuje jako výbornou pomůcku pro duchovní obnovu a exercicie.

Křížová cesta pro věřící i nevěřící

Timothy Radcliffe

Křížová cesta vyjadřuje působivě jádro křesťanské víry. Vidíme, jak je Ježíš odsouzen na smrt, jak objímá svou matku, jak padá, jak mu Veronika otírá tvář a Šimon Kyrénský pomáhá nést břemeno, jak je ukřižován i pohřben.

Kristus na sebe bere úděl každého z nás. Naše vítězství i pády, radosti i bolesti. Klopýtá s námi, když zakopneme, a pomáhá nám znovu na nohy. Toto poselství zde zprostředkované Timothym Radcliffem je přístupné věřícím, těm, kdo víru hledají, i těm, kdo víru nemají.

Kniha je doprovázena originálními barevnými ilustracemi. Slouží spíše k soukromé modlitbě, než ke společné pobožnosti. Neobsahuje katolické fráze, ani se nesnaží čtenáře ohromit líčením Ježíšova tělesného utrpení. Spíše civilním jazykem s užitím moderních přirovnání vede čtenáře v Kristových stopách. Nechme se oslovit a vydejme se na cestu!

Milý Jidáš

Dopisy očitým svědkům velikonočního příběhu

Pavel Obluk

Programátor a manažer Pavel Obluk je fanouškem a autorem klasické science fiction. Přispívá ale i do farního časopisu v Havířově, kde žije. A protože měly jeho články úspěch, rozhodlo se je Karmelitánské nakladatelství vydat i knižně.

Titul se tedy skládá z jednotlivých dopisů. Ať už Jidášovi, Petrovi či dalším aktérům velikonočního příběhu. Co asi viděli a jak se cítili svědci posledních Ježíšových dnů? A jak jeho příběh prožíváme my?

Autor dopisů je plný radostného úžasu nad tím, jak živé a aktuální jsou texty Nového zákona a jak dobrodružný může být dialog s konkrétními lidmi přes propast dvou tisíciletí.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Filmové tipy

Proč?

Krátkometrážní / Dokumentární

Československo, 1964, 29 min

Režie: Evald Schorm

25. března na Slavnost Zvěstování Páně byl Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti. A při té příležitosti bych zmínil jako první filmový tip dokument s názvem *Proč?* z roku 1964 režiséra Evalda Schorma. Hlubavý a introvertně založený režisér s křesťanskými kořeny patřící do zlaté filmové éry tzv. československé nové vlny nenatáčel pouze hrané filmy (*Farářův konec*), ale zabýval se také dokumentární tvorbou.

Právě tento dokumentární film *Proč?* se snažil najít odpověď na to, proč stárla československá populace, která se na počátku 60. let začala snižovat. Proč mají mladí lidé tak málo dětí? Proč na 100 narozených dětí připadne v průměru 90 interrupcí?

Dokument je natočen metodou *cinema-vérité*, český kino-pravda. Pojem je odvozen od metody francouzských režisérů z raných 60. let, ve které je kladen důraz na co nejpravdivější zaznamenání surové skutečnosti – metoda pracuje s malým štábem, bez umělého osvětlování a se spontánními reakcemi zpovídaných osob.

Moderátor se ptá novomanželů před staroměstskou radnicí, žen v továrnách, na ulici i v obchodě, žen, které děti už mají, důchodkyň a například i dělníků či mužů pracujících na dráze. Citlivá kamera Jana Špáty uvádí diváka nejen do domácností a pracovišť dotazovaných, ale také do strohých nemocničních prostor, v nichž se provádí zákroky umělého přerušení těhotenství.

V České republice má počet interrupcí klesající tendenci. Zatímco na začátku 90. let proběhlo ročně přes 100 000 zákroků, v roce 2017 jich ženy podstoupily necelých 20 000 (Český statistický úřad).

Dokument ke zhlédnutí: www.1url.cz/AMG6Q

Misie

(Vatikánský filmový seznam – sekce Náboženství)

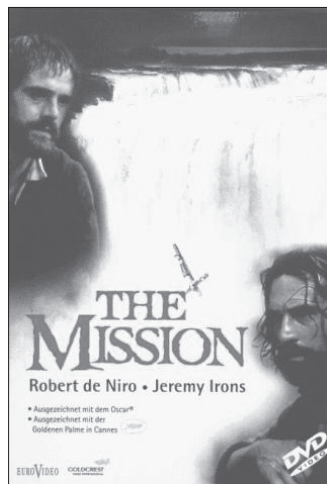
Dobrodružný / Drama / Historický

Velká Británie / Francie, 1986, 125 min

Režie: Roland Joffé

Druhý celovečerní film Rolanda Joffého *Misie* (totalitním režimem přejmenovaný na *Mise*), který následoval po ceněných *Vražděných polích* (1984), vyznamenaných mimo jiné třemi Oscary, vznikl podle scénáře renomovaného anglického dramatika Roberta Bolta, který při psaní vycházel z historických skutečností, a sice z konfliktu světské a církevní moci v jihoamerických koloniích v polovině 18. století. Velkolepý film líčí střetnutí koloniálních a politických zájmů Španělska, Portugalska a Vatikánu, na něž doplatily misie, zakládané v nepřístupné latinskoamerické džungli jezuitů. Hrdiny příběhu jsou dva odlišní muži – jezuitský kněz otec Gabriel (Jeremy Irons), pokorný před Bohem i před lidmi, odmítá vzít do ruky zbraň, i když je ohrožena jeho existence, a žoldněř Mendoza (Robert De Niro), který vstoupí do jezuitského řádu hnán výčitkami svědomí za smrt svého bratra. V okamžiku, kdy dojde k vyhrocení konfliktu okolo dalšího osudu misijních stanic, však Mendoza svlékne roucho a znovu se chopí svého meče, tentokrát jako ochránce utlačovaných.

Film je nasnímán vynikající barevnou kamerou Chrise Mengese a doprovázený působivou hudbou Ennia Morriconeho. Ten nejdříve odmítl k filmu složit hudbu, protože to pro něj bylo příliš silné téma. Nakonec ale nabídku přijal a sám říká, že hudbou k tomuto filmu oplatil Bohu talent, který do něj vložil. (Hudba Ennia Morriconeho byla v roce 2012 v časopise *Variety* vyhlášena nejlepší filmovou hudbou všech dob, a to v žebříčku, který sestavovaly na čtyři desítky předních světových filmových skladatelů.) Film získal na 39. MMF v Cannes 1986 hlavní cenu Zlatou palmu a také Oscara za kameru.

Film je zakončen citátem z Bible, z Janova evangelia, první kapitola, 5. verš: „*To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.*“

Film ke zhlédnutí: www.1url.cz/@Misie

Křížová cesta ulicemi Opavy – 2009

Krátkometrážní

Česká republika, Opava, 2009, 4:59 min

Kamera: Vojtěch Machovský

V letošním roce se nebude konat tradiční křížová cesta Opavou, a tak se můžete alespoň podívat na deset let staré video zaznamenávající průběh křížové cesty, která probíhala v ulicích našeho města v roce 2009. Ve videu můžete zahlédnout o. Martina Davida, který tehdy zajisté ještě netušil, že jednou bude pomocným biskupem, dále bývalého děkana o. Pavla Cieslara a bystrému oku neunikne ani zemřelý o. Jožka ze Stěbořic. A samozřejmě můžete v krátkém sestřihu zhlédnout i sami sebe, jen o deset let mladší a krásnější. A to vše za doprovodu Morriconeho povznášející hudby z filmu Misie.

Video ke zhlédnutí: www.1url.cz/@krizovacesta

Vojtěch Machovský

Zdroj: csfd.cz, ceskatelevize.cz, kinobox.cz, cirkev.cz, fdb.cz

Dětem

Cesta k radosti

Patrik a Ríša sedí spolu v jedné lavici ve škole už od první třídy. Když si na začátku roku ve čtvrté třídě sedli tito kluci spolu, paní učitelka přikývla. Jsou jako dvojčata, i když si nejsou podobní a nijak nepatří do stejné rodiny. Patrik je vysoký, černovlasý, Ríša je o půl hlavy menší a světlavý.

Patrik se vždycky na kamaráda ve škole těšil, ale v poslední době naříká, že zase musí do školy. I domů se vrací hoch bez jiskry a radosti. Maminka tuší, že se něco děje. V žákovské knížce má však jedničky a pochvalu od paní učitelky za splnění mimořádného úkolu.

V sobotu slaví Patrik narozeniny, a tak na oslavu přicházejí čtyři kamarádi. Maminka jim připraví pohoštění a zpovzdálí sleduje, aby něco nevyvedli. Přitom si všímá, že Patrik s Ríšou se k sobě jako nejlepší kamarádi nechovají. Naopak: často se o něco tahají, soupeří spolu, několikrát se hádají.

Když kluci odejdou a Patrik pomáhá mamince s úklidem, tak je zamračený a má špatnou náladu.

Maminka už ví, proč tomu tak je, a proto se ptá: „Proč se pořád s Ríšou o něco hádáte?“

Patrik zprvu jenom něco nesrozumitelného zabručí, ale maminka si s ním sedá a chce se dopátrat pravdy. Nakonec chlapec promluví: „Ríša chce být pořád ve všem první, i když je menší. Ve škole se hádáme, kde je půlka lavice, komu patří papírky na podlaze, kdo je silnější. Většinou to vyhrají, protože jsem větší. Ríša se pak vzteká a já jsem naštvaný.“

„A vracíš se ze školy smutný, bez nálady, žádná radost,“ doplňuje ho maminka.

Hoch přikyvuje a maminka pokračuje: „A přitom lék na špatnou náladu je po ruce.“

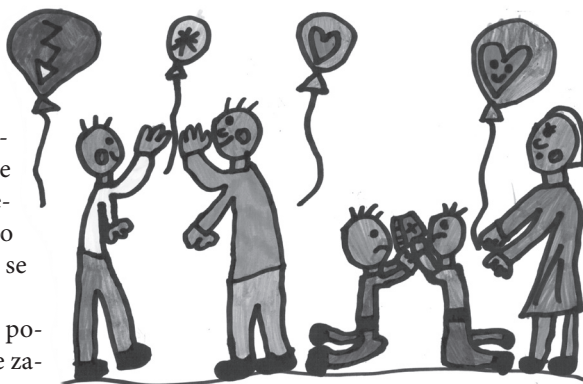
„Jaký?“ nechápe Patrik.

„Nehádej se, nechtěj mít poslední slovo, neukazuj mu svou sílu, a nechej ho i vyhrát, a budeš mít z toho radost v srdci.“

„Radost z toho, když ho neporazím? To je blbost. Radost mám, když vyhrají.“

„Já té radosti na tobě moc nevidím,“ uzavírá rozhovor maminka a věří, že si to syn v hlavě přebere.

Patrik to zkouší ve škole hned první hodinu. Ríša udělá gumou čáru jasně za polovinou lavice a čeká na odpověď. Ale ona nepřichází. Soused se spokojí s vymezeným prostorem, a když Ríša své území rozšiřuje, tak ho napomene paní učitelka, ať Patrika neutlačuje.

Patrik se i dál nehádá, nechává poslední slovo sousedovi. Zkouší, jestli má maminka pravdu. Ke konci vyučování už přestává Říšu soupeření bavit.

To byl začátek obnovy kamarádství mezi oběma kluky. A že to přináší radost, poznal Patrik hned první den. A protože se náprava udála v postní době, má Patrik o Velikonocích o to větší radost.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Anežka Řeháková*

Co se děje v CZŠ svatě Ludmily

Recitace

Do okresního kola sólové recitace Dětská scéna doporučila porota z kola okrskového celkem tři žáky naší školy. Stázka ve své kategorii získala druhé místo, což znamená postup k reprezentaci našeho okresu v krajském kole v Ostravě. Gratulujeme.

Protivín Cup

První závody sezóny 2019 skončily pro náš taekwondo oddíl velmi zdařile. V jednotlivcích obsadili 1. místo Veronika, Marta, Markéta Barbora, Matěj, 2. místo Zuzka a 3. místo Štěpánka. Ve dvojicích i trojicích obsadili naši závodníci opět první místa. Gratulujeme.

„Lyžák“ očima přímého účastníka

Tak po roce zase další sedmáci předvedli svůj lyžařský um a jesenické svahy oněměle žasly nad jejich krasojízdou. Útočiště nám před drsným velehorským počasím poskytla opět saleziánská chata na Annabergu u Andělské Hory. Přijel nás navštívit otec Marcin Kieras, který s námi prožil lyžovací i vycházkovou (odpočinkovou) část dne, a večer při mši svaté nám připomněl, jak je důležité se na začátku své životní cesty, ale i na začátku každé dlouhodobější aktivity, správně „odrazit“ – stejně jako u skoků na lyžích. Sedmáci byli sehraná parta a na slovo poslouchali svého třídního pana učitele, který každou volnou chvíli vyplnil nějakou hrou. Letošní lyžák byl ten nejkytarovější v historii – sešly se tři kytary a jedno ukulele a jejich zvuk, a také Šotkův zpěv, naplňovaly chvíle odpoledního či večerního klidu. Velké poděkování patří také naší paní kuchařce Pavle, díky které jsme nestihli pocítit hlad ani na okamžik, a která už je neodmyslitelnou součástí „lyžákového“ týmu. Poděkování patří také

Petru ml., který dovedl družstvo sjezdařů do skvělé formy, a velké díky také Jirkovi, který jakožto zkušený horský vůdce s družstvem běžkařů podnikl průzkumnickou výpravu zasněženými hvozdy podhůří Pradědu. Ve čtvrtek měli naši lyžníci možnost převléct se na karneval do kostýmů, a tím odhalit své pravé já. A pokud jste nikdy nehráli hru Sardel, tak jako byste ani nežili...

Návštěva parlamentu České republiky

Začátkem března zástupci žákovského parlamentu měli díky spolupráci s Místní akční skupinou Opava možnost navštívit Senát i Poslaneckou sněmovnu. Zde jsme přímo z galerie sledovali jednání i hlasování poslanců. V Senátu zasedání sice neprobíhalo, mohli jsme si však prohlédnout Valdštejnský palác a seznámit se s historií původních majitelů paláce. V Praze bylo opravdu již jarní počasí, které lákalo k procházce. Zašli jsme tedy navštívit Pražský Hrad, katedrálu svatého Víta, kostel svatého Mikuláše

a Panny Marie Vítězné, kde jsme Pražskému Jezulátku svěřili školu i své rodiny a přátelé. Domů jsme si přivezli sice trošku unavené nohy, ale také plno dojmů a inspirací.

Zápis do první třídy

Ve škole v Hradci nad Moravicí se uskuteční v pátek 5. dubna 2019 v době od 14:30 do 18 hodin, ve škole v Opavě se uskuteční v pátek 12. dubna 2019 rovněž v době od 14.30 do 18 hodin.

Víc informací i fotografií <http://czs.proit.cz>

Marie Šoltisová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz,
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 14 hodin.*

Pouť rodin na Maria Hilf

Tato již tradiční pouť se uskuteční **v sobotu 11. května** odpoledne. Program bude uveden v příštím čísle Cesty.

Odpolední seminář pro ženy

Seminář se uskuteční **ve čtvrtek 16. května** od 17 do 20 hodin v pastoračním středisku minoritského kláštera.

Lektorka: Mgr. Irena Smékalová – téma: *Nikdy není pozdě na spokojenou rodinu.*

Cena: 250 Kč.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Víkend pro ženy na Cvilíně

Je určen všem ženám, které se potřebují zastavit, odpočinout si, načerpat, popovídat si i být v tichu... Uskuteční se **17.–19. května** na poutním místě Cvilín.

Program: *Žena z Bible – Hagar*: Gita Vyleťalová, *Sebepečení*: PhDr. Hana Kušnířová, *Biblické židovské tance*: Gita Vyleťalová, Cesta světla, výtvarná dílna, mše svatá.

Cena: 850 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Exercicie pro muže na Sv. Hostýně

Již tradičně se tyto exercicie uskuteční na Sv. Hostýně pod vedením MUDr. Jitky Krausové, v termínu **od 22. do 26. května**.

Přihlášky: sdostal@doo.cz, 731 625 606

Jana Dostálová

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Charita Opava chystá konferenci na téma „trauma“

Odbornou konferenci na téma „Trauma – když tělo a duše nezapomíná“ pořádá v prostorách kulturního domu Psychiatrické nemocnice v Opavě ve čtvrtek 16. května od 9 do 15 hodin služba krizové pomoci Charity Opava Fénix.

V programu, který bude rozdělen do dopoledního a odpoledního bloku, vystoupí například Hana Kušnířová, která se věnuje klientům s osobními, párovými a rodinnými problémy, Sylvie Navarová, působící kromě jiného jako hypnoterapeut, psychiatr Viliam Kušníř, poradkyně pro oběti trestných činů Probační a mediační služby v Brně Milada Lázníčková a další. Podrobný seznam bude postupně zveřejněn na stránkách charity (www.charitaopava.cz).

Konference navazuje na dvě úspěšné akce Fénixu, které se uskutečnily v předchozích letech na témata „Krise jako výzva“ a „Smrt na okraji společnosti“. Vstup je opět zdarma a stejně jako v předchozích letech mohou pořadatelé účastníkům z řad odborné veřejnosti vystavit certifikát o účasti, aby si konferenci mohli započíst do povinného vzdělávání podle zákona o sociálních službách. Kapacita sálu je omezena, zájemci se proto mohou už nyní hlásit u Terezy Adamcové na mailu fenix@charitaopava.cz nebo tel. 553 653 776 a 737 615 459.

Charita vztyčí májku, přijďte přivítat jaro!

Poslední dubnový den bude na dvoře ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 27 v Jaktarži patřit stavění májky. Charita Opava zve nejen své zaměstnance, dobrovolníky či klienty, ale celou širokou veřejnost.

Charitní májka ozdobila dvůr v Jaktarži poprvé v roce 2013, letos v úterý 30. dubna zde tedy budou obnovenou lidovou tradici slavit

již po sedmé. Stejně jako předchozí roky bude od 10 hodin možnost využít stavení májky také k neformálnímu setkání s lidmi Charity Opava. Do Jaktarže přijdou opět zazpívat a zatančit děti z jaktaršské mateřské školy a připraveno bude i malé občerstvení.

Akce se uskuteční v rámci celoročních oslav jubilea Charity Opava pod názvem „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“. „Přijďte spolu s námi přivítat jaro,“ zve za Charitu Opava její ředitel Jan Hanuš.

Univerzitní studenti pořádají sbírku potravin

Potravinovou sbírku pro Chráněné a podporované bydlení pro duševně nemocné uspořádá ve dnech 8. až 13. dubna Asociace studentů a přátel Slezské univerzity v Opavě. Charitu Opava, která toto chráněné bydlení provozuje, studenti podobnými sbírkami podporují již několik let.

Studentská sbírka potravin přináší každoročně několik plných aut sanity a potravin pro potřebné. Studenti podle slov organizátorů díky spolupráci s Charitou Opava přesně vědí, komu jsou výsledky sbírky určeny, v předchozích letech se o tom mohli kromě jiného také sami přesvědčit při návštěvě Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné.

Letos se sanitární zboží a potraviny, u nichž je kromě potřeby také důležitým kritériem delší doba expirace, vybírají

od pondělí 8. dubna do pátku 12. dubna v budovách Slezské univerzity na Bezručově náměstí 13 a 14, Na Rybníčku 1 a Masarykově třídě 37. K akci se tradičně přidávají také některé základní a střední školy, například Mendelovo gymnázium, ZŠ T. G. Masaryka, ZŠ Suché Lazce a další. V pátek 12. a sobotu 13. dubna pak sbírka přesídílí do Obchodního centra Breda & Weinstein v Opavě, kde se k ní mohou připojit také občané z řad veřejnosti Opavska. Sběrka probíhá v rámci celoroční akce „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“.

Součástí týdne pomoci, na jehož organizování se podílí kromě studentské unie také samotná Slezská univerzita v Opavě, je rovněž darování krve ve Slezské nemocnici v Opavě.

Nenaletě šmejdům, nabízejícím zboží z „chráněných dílen“

Takzvaní Šmejdi, tedy pokoutní klamaví prodejci pochybného zboží, opět dokázali, že nemají naprosto žádné morální zábrany. Tentokrát parazitují na značce „chráněná dílna“ a nabízejí zboží, o němž klamavě tvrdí, že jeho koupí podpoříte zdravotně postižené. Opakovaně se o tom přesvědčili v Chráněných dílnách ve Vlastovičkách, středisku Charity Opava, která na rozdíl od těchto podvodníků zdravotně handicapované osoby skutečně zaměstnává.

„Několika našim pracovníkům nebo jejich rodinným příslušníkům minulý měsíc telefonoval jakýsi člověk a nabízel ke koupi šperky s komponenty Svarowski, které prý vyrábějí handicapované osoby v chráněné dílně,“ říká vedoucí Chráněné dílny ve Vlastovičkách Marie Bennková. Protože má o produkci chráněných dílen povědomí, připadaly jí tyto telefonáty podezřelé. Po krátkém pátrání v dílnách zjistili, že se skutečně jedná o novou taktiku takzvaných „šmejdů“.

„Podobné klamavé praktiky novodobých šmejdů bohužel nejsou výjimkou,“ dodává pohoršeně Marie Bennková, podle které se zneužití statusu „chráněná dílna“ k nekalému prodeji produktů v poslední době skutečně velmi rozšířilo. Prodejci, kteří kontaktují kupující převážně po telefonu, nabízejí vedle již zmíněných šperků například také švýcarské nože. Kromě zboží slibují také to, že koupí jejich produktů podpoříte vznik nového pracovního místa pro handicapované osoby. Nejen že to je lež, ale často nedorazí ani zaplacené zboží, aniž by bylo možno vypátrat pachatele tohoto podvodu.

Charita Opava provozuje celkem tři chráněné dílny a celkově zaměstnává téměř 150 zdravotně handicapovaných osob. Kromě Chráněné technické dílny ve Velkých Hošticích, která se podílí na likvidaci nebezpečného odpadu, jsou to Chráněné dílny sv. Josefa v Jaktarži a Chráněná dílna ve Vlastovičkách. Velmi ceněné keramické, šité nebo dřevěné výrobky posledních dvou jmenovaných chráněných dílen můžete koupit například v Obchůdku sv. Josefa na dvoře ředitelství Charity Opava v Jaktarži, v jaktaršském supermarketu Terno, v krámku na Kolářské ulici a také ve velmi oblíbené prodejně naproti poště v prvním patře obchodního centra Breda & Weinstein. Lidem, kteří dávají přednost pohodlnému nakupování z domova, je zase určen dílenský e-shop JV-art.

„Dávejte si pozor, ať nenaletíte podvodníkům, kteří parazitují na naší práci a znevažují naše dobré jméno,“ obrací se na veřejnost Marie Bennková. „Naše chráněné dílny nikdy nekontaktují soukromé osoby po telefonu a nenabízejí jim zboží, pokud se Vám něco takového stane, jedná se zcela jistě o podvodníky,“ varuje.

Královské koupání v kravařském aquaparku

Kravařský aquapark bude v pátek 26. dubna večer od 20 do 21 hodin zdarma rezervován pro královské koupání. Přesněji pro všechny Kašpary, Baltazary a Melichary, kteří na Opavsku koledovali v letošní Tříkrálové sbírce.

Tříkrálové koupání je jednou z odměn, které pořadatel Tříkrálové sbírky Charita

Opava každoročně chystá pro koledníky i vedoucí kolednických skupin. Kromě plavání je to také bruslení na opavském zimním stadionu a červenové Sluníčkové odpoledne v areálu ředitelství Charity Opava v Jaktáři.

Odměnu si koledníci zcela jistě zaslouží – v letošní sbírce se jim podařila vybrat rekordní částka 2 326 492 korun. Tyto peníze poslouží celý rok potřebným.

Jen na Opavsku se letos sbírky zúčastnilo přes tisíc koledníků. Vzhledem k omezené kapacitě kravařského aquaparku proto koordinátorka „Tříkrálovky“ Marie Hanušová prosí všechny zájemce, ať se raději do 10. dubna přihlásí na mail tk@charitaopava.cz.

Nákup auta pomůže klientům pečovatelské služby

Stále větší poptávku po svých službách zaznamenává vzhledem k narůstajícímu podílu seniorů ve společnosti Charitní pečovatelská služba Charity Opava. K tomu, aby mohly pečovatelky obsloužit za den co nejvíce klientů, však musí být mobilní. Díky dotaci Moravskoslezského kraje přibyl loni v prosinci do jejich vozového parku další automobil a ony tak budou moci vyjít vstříc většímu počtu žadatelů o své služby.

Charitní pečovatelská služba je určena seniorům se sníženou soběstačností nebo dospělým od osmnácti let se zdravotním postižením, kteří si přejí žít ve svém přirozeném prostředí. Působí v Opavě a okolních obcích, vzdálených do patnácti kilometrů, v případě nedostupnosti terénních služeb podle svých kapacit také ve vzdálenějších oblastech. Přirozené domácí prostředí výrazně přispívá k socializaci klientů i zlepšování jejich zdravotního stavu, i proto lze dlouhodobě hovořit o převýšení poptávky po službách nad nabídkou poskytovatelů.

Před zakoupením dalšího auta měla Charitní pečovatelská služba k dispozici osm osobních automobilů, přičemž pracovníků v přímé péči zde pracuje čtrnáct. Vždy šest z nich proto muselo za klienty jezdit hromadnou dopravou, což značně snižovalo

produktivitu práce. Zatímco autem zvládne pečovatelka navštívit za den devět klientů, v případě dopravou MHD je to pouze pět lidí.

Díky dotaci Moravskoslezského kraje si Charitní pečovatelská služba mohla pořídit nový automobil Škoda Citigo na CNG. „S tímto typem auta máme dobré zkušenosti, má nízkou spotřebu, je šetrné k životnímu prostředí a jeho velikost vyhovuje potřebám městského parkování a převozu potřebného vybavení ke klientům,“ pochvaluje si manažerka Charity Opava Petra Thiemlová. Zvýšením mobility zaměstnanců Charity Opava prostřednictvím rozšíření vozového parku se tak zvýší produktivita poskytování pečovatelské služby.

Charita Opava

Memoriál otce Jožky 2019

Pomalů se blíží 6. ročník memoriálu otce Jožky. Termín závodu je již tradičně jako každý rok 8. května. Váže se k památce Panny Marie Prostřednice milostí a také k narozeninám otce Jožky (9. května).

V 10 hodin slavíme mši svatou za o. Jožku a pokračujeme májovou pobožností u sochy Panny Marie Prostřednice milostí na prostranství u kostela. Start závodu bude v 15 hodin. Registrace závodníků bude od 12 hodin do 14:30. Měření času zajistí profesionální firma na zpracování sportovních výsledků Championchip. Trasa závodu a kategorie jsou identické jako v předchozích ročnících memoriálu. Na vítěze opět čekají hodnotné ceny. Od 18 hodin se rozproudí koncert úžasně dvojice: slovenské hvězdy Simi Martausové a vlnivého písničkáře Pavla Helana. Vstupné na koncert je dobrovolné.

Na běžecký závod se můžete přihlašovat na adrese <http://championchip.cz/RegSystem/akce/MOJ2019>. Registrace na závod do 3. května za 100 Kč pro dospělé a za 50 Kč pro děti. Registrace na závod po 4. květnu je možná až na místě za 200 Kč pro dospělé a za 100 Kč pro děti. Srdečně zveme všechny na běh či pochod, kterým uctíme památku o. Jožky Motyky, a poté na krásné setkání při koncertě na prostranství u farního kostela ve Stěbořicích!

farnost Stěbořice

Oznámení

Mše svatá v německém jazyce

V měsíci dubnu nebude, bude až **v sobotu 18. května** v 16.30 v kapli sv. Kříže na Matiční ulici.

Mše svatá v latinském jazyce

bude **v sobotu 4. května** od 16.30 v kapli sv. Kříže na Matiční ulici.

Změny mší svatých po změně času,

k níž došlo v neděli 31. března:

- *Kostel sv. Jana Nepomuckého, Kylešovice* – večerní mše svaté začínají v 18 hodin.
-

Pobožnosti křížové cesty

v postní době **do neděle 14. dubna** (Květná neděle):

- *kostel sv. Vojtěcha* – **v pátek** v 17.30 a **v neděli** v 17.15, **v neděli 14. dubna pobožnost křížové cesty nebude** (viz Zpovědní den);
- *kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli** v 16.00;
- *kostel Sv. Ducha* – **v pátek** v 17.40 (po mši svaté);
- *kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích* **v pátek** po mši svaté začínající v 18 hodin a také **v neděli** od 15 hodin.

Pobožnosti křížové cesty konané ve Svatém týdnu budou uvedeny ve velikonočním přehledu bohoslužeb a pobožností, který vyjde jako obvykle o Květné neděli.

Květná neděle – 14. dubna

Při každé mši svaté, i v sobotu 13. dubna večer, se budou žehnat jívové ratolesti (kočičky). Pokud můžete, přineste si své jívové ratolesti. Nespoléhejte na to, že je dostanete v kostele. Možná ano, možná ne.

Křížová cesta ulicemi Opavy

letos **nebude**.

Zpovědní den

V neděli **14. dubna** (Květná neděle) bude v kostele sv. Vojtěcha od 14 do 17 hodin možnost přijmout svátost smíření. Z tohoto důvodu nebude tuto neděli v kostele sv. Vojtěcha křížová cesta.

Možnost přijetí svátosti smíření před Velikonocemi

- *V kostele sv. Vojtěcha* – od pondělí do soboty – půl hodiny před mši svatou. Poslední možnost přijetí svátosti smíření bude ve středu 17. dubna. **V průběhu tridua (čtvrtek 18. až sobota 20. dubna) se zpovídat nebude.**
 - *V kostele Nejsvětější Trojice* – v neděli půl hodiny před mši svatou.
 - *V kostele Sv. Ducha* – časy možnosti přijetí svátosti smíření budou oznámeny v ohláškách farnosti Sv. Ducha.
 - *V kostele sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích* – přede mši svatou. **V pátek 12. dubna** od 16 hodin do začátku mše svaté v 18 hodin.
-

Nezapomeňte,

že **ve čtvrtek 18. dubna** (Zelený čtvrtek), **v pátek 19. dubna** (Velký pátek) a **v sobotu 20. dubna** (Bílá sobota) nejsou ranní mše svaté. V těchto dnech jsou pouze obřady – viz *Přehled bohoslužeb a obřadů Svatého týdne*.

Triduum v Marianu

Upozorňujeme čtenáře a další zájemce, že v kostele Božského Srdce Páně, Marianum nebudou obřady Zeleného čtvrtku,

Velkého pátku a Bílé soboty (Vzkříšení). Budou zde pouze mše sv. v neděli a pondělí velikonoční v 11 hodin.

Mše svaté v pondělí 22. dubna

(2. svátek velikonoční) budou v *kostele sv. Vojtěcha* v 7 hodin a v 8.30, kterou bude sloužit pomocný biskup Mons. Martin David. Mše svaté v 10 a 18 hodin nebudou.

Svátoost pomazání nemocných

bude ve farnosti Panny Marie udělována **v sobotu 27. dubna** v *kostele sv. Vojtěcha* při mši svaté v 18 hodin. Od 17 hodin bude pro ty, kteří chtějí přijmout tuto svátoost, příležitost k svátoosti smíření. **Je nutný zápis zájemců o přijetí svátoosti v sakristii kostela sv. Vojtěcha.**

Slavnost sv. Vojtěcha

Poutní mše svatá bude **v neděli 28. dubna** v 18 hodin v *kostele sv. Vojtěcha*.

Adorace před Nejsvětější svátoostí

- *Chrám Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin.
- *Kostel sv. Vojtěcha* – v postní době adorace nejsou. Pravidelné adorace, které bývaly v kapli sv. Anny konkatedrály, budou v *kostele sv. Vojtěcha* **v pátek** před mší svatou. Začátek bude v 17.15. První tato adorace bude **v pátek 26. dubna**. **V pátek 3. května** (první pátek v měsíci) bude *adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně* – před mší svatou, **začátek bude v 17.15.**
- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli 7. dubna** a **5. května** bude krátká adorace s litaními k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátoostným požehnáním – po mši svaté začínající v 16.30.

- *Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích* – **v pátek 5. dubna** (první pátek v měsíci) s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v pátek 26. dubna** (poslední pátek v měsíci) s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství a **v pátek 3. května** (první pátek v měsíci) s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně – vždy po mši svaté začínající v 18 hodin, **v neděli 28. dubna** bude od 15 hodin pobožnost k Božímu Milosrdenství.
- *Kostel Božského Srdce Páně – Marianum* – **v pátek 5. dubna** a **3. května** (první pátek v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, přede mší litanie ke sv. Josefu.

Večer modliteb se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 27. dubna** v *kostele sv. Vojtěcha*. Začátek je v 19 hodin.

Májové pobožnosti

- *Kostel sv. Vojtěcha* – **od středy 1. května** denně v 19 hodin.
- *Kostel Sv. Ducha* – **úterý až pátek** po mši svaté začínající v 17 hodin; **pondělí a sobota** po mši svaté začínající v 8 hodin.
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého, Kylešovice* – **středa a pátek** – po mši svaté začínající v 18 hodin.

Fatimský den v Opavě

- *Kostel Sv. Ducha* – **pondělí 13. května**; v 16 hodin přednáška Mons. Pavla Dokládala, po ní v 16.30 modlitba růžence a v 17 hodin mše svatá.

Intence na mše svaté

se zapisují v sakristii kostela sv. Vojtěcha – na ranní a dopolední mše svaté se zapi-

sují průběžně po celý rok, vždy po každé mši svaté v sakristii, **na večerní mše svaté** se přijímají intence **v pátek 12. dubna**, od 16.45 do 17 hodin, **na mše svaté slavené v červnu**.

Plánované sbírky

- **Neděle 7. dubna** – sbírka na opravu konkatedrály – v kostelech farnosti Nanebevzetí Panny Marie.
- **Pátek 19. dubna a sobota 20. dubna** – sbírka na opravy chrámů ve Svaté zemi (při adoraci Velkého pátku a Bílé soboty) – ve všech kostelech.
- **Neděle 21. dubna** – sbírka na kněžský seminář – ve všech kostelech.

Informace na webových stránkách

- **Kompletní program akcí Diecézního centra mládeže a Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách dcm.doo.cz.
- **Akce naší farnosti** najdete na webových stránkách farnostopava.cz.

Exercicie v květnu

- **Pátek 10. až neděle 12. 5. – Velehrad**
DO pro lektory a všechny zájemce
o Boží slovo v praktickém životě

P. Marián Pospěcha

- **Pátek 17. až neděle 19. 5. – Hostýn**
Víkendová duchovní obnova pro seniory
P. Václav Ježík SJ

- **Čtvrtek 23. až neděle 26. 5. – Velehrad**
Duchovní obnova pro všechny
P. Pavel Hofírek

- **Čtvrtek 30. 5. až neděle 2. 6. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro všechny
Mons. Vojtěch Šíma

Jakékoliv informace o jezuitských duchovních cvičeních v těchto i v dalších exercičních domech získáte na stránkách www.exercicie.cz/nabidka.php, kde najdete kontakt na jednotlivé exerciční domy a také se můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 5. dubna** – první pátek v měsíci;
- **neděle 7. dubna** – Světový den zdraví;
- **neděle 14. dubna** – Květná (pašijová) neděle;
- **čtvrtek 18. dubna** – Zelený čtvrtek;
- **pátek 19. dubna** – Velký pátek;
- **sobota 20. dubna** – Bílá sobota;
- **neděle 21. dubna** – Slavnost Zmrtvých-vstání Páně (první svátek velikonoční);
- **pondělí 22. dubna** – pondělí v oktávě velikonočním (druhý svátek velikonoční);
- **neděle 28. dubna** – 2. neděle velikonoční (neděle Božího Milosrdenství);
- **pátek 3. května** – první pátek v měsíci.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: RKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 26., číslo 4. Náklad 550 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 5. 5. 2019, uzávěrka 14. 4. 2019